ชื่อวิทยานิพเอ้

โอกาสทางการศึกษาระดับมัชยมศึกษาของนักเรียนในหมู่บ้าน

ที่มีปัจจัยต่างกับทางเศรษฐกิจและสังคม

ยู้ เ ซียน

นางสาวสาสู จันทนะ

สาขาวิชา

ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน

ปีการศึกษา

2535

บท~~กัดย่~~อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่านักเรียนในหมู่บ้านที่มีปัจจัย ต่างกันทางเศรษฐกิจและสังคมมีโอกาสเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาด่างกันหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่หมู่บ้านในอาเภอจะนะทั้งหมด จำนวน 132 หมู่บ้าน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสารวจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งมี 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของหมู่บ้าน ซึ่งรวบรวมโดยการตรวจสอบข้อมูล จากข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของหมู่บ้าน ซึ่งรวบรวมโดยการสังเกตุสภาพของหมู่บ้านและสอบถามจากผู้นำหมู่บ้าน และส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลสภาพทางการศึกษาของหมู่บ้าน ซึ่งรวบรวมจากสำนักงาน ศึกษาอีการอำเภอจะนะ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) หาค่าสถิติ ร้อยละ คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัย สรุปได้ว่า

 นักเรียนในหมู่บ้านที่มีปัจจัยทางเสรษฐกิจต่างกันในด้านเอกสารสิทธิ์และ สถานที่ท่องเที่ยว มีโอกาสเข้าศึกษาในระดับม้อยมศึกษาต่างกัน คือ นักเรียนที่อาศัย อยู่ในหมู่บ้านที่ประชาชนส่วนใหม่มีเอกสารสิทธิ์ประเภท น.ส.3 จะมีโอกาสเข้าศึกษา ในระดับม้อยมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีเอกสารสิทธิ์ประเภทใบจอง ส.ค.1 หรือไม่มีเอกสารสิทธิ์ นักเรียนในหมู่บ้านที่อยู่ห่างจากสถานที่ท่องเที่ยวเกิน 10 กิโลเมตรขึ้นใช จะมีโอกาสเข้าศึกษาในระดับม้อยมศึกษาสูงกว่านักเรียนในหมู่บ้าน ที่อยู่ห่างไม่เกิน 5 กิโลเมตร และหมู่บ้านที่อยู่ห่างเกิน 5 กิโลเมตรแต่ไม่เกิน 10 กิโลเมตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

- นักเรียนในหมู่บ้านที่มีปัจจัยทางเสรษฐกิจต่างกันในด้านปริมาณการ ถือครองที่ดิน รายได้ และที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม จะมีโอกาสเข้าศึกษาในระดับ มัชยมศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสาติน
- 3. นักเรียนในหมู่บ้านที่มีปัจจัยทางสังคมต่างกันในทุกด้าน คือทั้งด้านสักษณะ การตั้งบ้านเรือน ปริมาณการฝึกอบรม ปริมาณการจัดกิจกรรมทางศาสนา บทบาทของ คณะกรรมการการศึกษา การมีไฟฟ้าใช้ ระยะห่างจากโรงเรียนมีฮยมศึกษา และการให้ บริการข่าวสาร พบว่ามีโอกาสเข้าศึกษาในระดับมีฮยมศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สาหรับความคิด เห็นและข้อ เสนอแนะในการขยายโอกาสทางการศึกษา
ผู้นำหมู่บ้านมีความคิด เห็นว่าควรขยายการศึกษาขึ้นพื้นฐานออกไปจนถึงระดับม้อยมศึกษา
ตอนต้นแต่ไม่ควรจัด เป็นการศึกษาภาคบังคับ โดยให้ เน้นในค้านคุณภาพการศึกษา
การให้บริการของรัฐ เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองโดย เฉพาะสำหรับนัก เรียนที่มี
ฐานะยากจน และการประชาสัมพันธ์ให้นัก เรียนและผู้ปกครอง เข้าใจในระบบการศึกษา
และคณค่าของการศึกษาให้มากขึ้น

Thesis Title : Secondary Education Opportunities of Students (

in Villages with Different Economic and

Social Factors

Author : Miss Sathu Chuntana

Major Program: Community Development Education

Academic Year: 1992

ABSTRACT

This research was aimed to investigate whether or not students in villages with different economic and social factors had different opportunities to further secondary education. The subjects under study were 132 villages in Amphoe Chana of Changwat Songkhla. The instrument for data collection was a questionnaire comprising three parts: part one was villages' socioeconomic information drawn from recorded data; part two was data of villages profile from the researcher's observation and interviews of village leaders; and part three comprised relevant educational data collected from the Education District Office of Amphoe Chana. In the data analysis, the SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) computer programme was employed for percentage, arithmetic mean, standard deviation and one-way ANOVA.

The major findings were as follows:

1. Students from villages with different economic factors in land ownership and distance from tourist attractions had significantly different opportunities for secondary education. That is, students living in villages where most people held a Nor Sor 3 land titles were likely to have more opportunities for secondary education than those living in villages where most people held a Sor Khor 1 deed of land usage or no land titles. Likewise, students living in villages which were farther than

10 kilometers from tourist attractions were likely to have more opportunities for secondary education than those living in villages less than 5 kilometers and than those living in villages farther than 5 kilometers but less than 10 kilometers from tourist attractions at .05 level and at .01 level, respectively.

- 2. There was no significant difference in secondary education opportunities between students in villages with different economic factors in amount of land owned, income, and location of industry factories.
- 3. Likewise, there was no significant difference in secondary education opportunities between students in villages with different social factors in type of housing, intensity of training, involvement in religious activities, roles of educational committee, utilization of electricity, distance from secondary schools, and sources of information.

As suggested by village leaders for better opportunities to secondary education among primary school graduates, their opinions were as follows: Public education should be publicly extended to lower secondary education, but not necessarily compulsory; the State should mandatorily subsidize it as a public service so that needy students may be able to afford it. And more publicities concerning the importance of mass education should be emphasized and made aware of to all parties concerned, especially students and their parents.